

The WHO defines telehealth as the “delivery of health care services, where patients and providers are separated by distance. Telehealth uses Information and Communication Technologies (ICT) for the exchange of information for the diagnosis and treatment of diseases and injuries, research and evaluation, and for the continuing education of health professionals” (1). Telehealth can contribute to achieving universal health coverage (UHC) in countries by improving access to quality and cost-effective health services for patients regardless of their setting. It is particularly valuable for those who live in remote areas, for vulnerable groups and ageing populations.

سازمان بهداشت جهانی، خدمت سلامت از راه دور^۱ را بدین صورت تعریف می‌کند؛ «رساندن خدمات مراقبت سلامت، در حالی که بیمار و ارائه دهنده خدمت با فاصله‌ای از یکدیگر جدا هستند. خدمت سلامت از راه دور از فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات (ICT)^۲ برای تبادل اطلاعات تشخیص و درمان بیماری‌ها و جراحات، تحقیق و ارزیابی، و آموزش مداوم متخصصین سلامت، استفاده می‌کند.» (۱). این نوع از ارائه خدمت با بهبود دسترسی به خدمات سلامت با کیفیت و مقرون به صرفه برای بیماران با هر زمینه، می‌تواند در پوشش همگانی سلامت (UHC)^۳ در کشورها مشارکت داشته باشد. این مورد به طور خاص برای افرادی که در مناطق دور افتاده زندگی می‌کنند، گروه‌های آسیب‌پذیر و جمعیت سالخورده باارزش است.

¹ Telehealth

² Information and Communication Technologies

³ Universal Health Coverage

3 Challenges that persons with disabilities face in telehealth environment

This section outlines common challenges that persons with disabilities experience when accessing and using telehealth services. The section is divided into seven subsections, outlining challenges that persons with vision impairment and blindness, persons who are deaf or hard of hearing, persons with speech difficulties, persons with mobility issues, persons with mental health conditions and psychosocial disabilities, and persons with developmental, intellectual or learning disabilities experience. Some of the challenges may overlap across different groups.

۳ چالش‌هایی که افراد کم‌توان در محیط‌های خدمات سلامت از راه دور با آن مواجه هستند

این بخش نمایی کلی از چالش‌های شایعی که افراد کم‌توان هنگام دسترسی و استفاده از خدمات سلامت از راه دور تجربه می‌کنند، مشخص می‌کند. این بخش به هفت زیربخش تقسیم می‌شود که نمایی کلی از چالش‌هایی را آشکار می‌کند، که افراد با اختلالات بینایی و افراد نابینا، افراد با مشکلات کم‌شنوایی یا افراد ناشنوا، افراد با مشکلات گفتاری، افراد با دشواری‌های حرکتی، افراد با مشکلات سلامت روانی و کم‌توانی‌های روانی اجتماعی، و افراد با عقب‌ماندگی رشدی، عقب‌ماندگی ذهنی، یا کم‌توانی‌های یادگیری، آن‌ها را تجربه می‌کنند. ممکن است، بعضی از این چالش‌ها در میان گروه‌های مختلف با یکدیگر اشتراکاتی داشته باشند.